

Speuren tussen curiosa op de vlooienmarkt.

FOTO PIERRE METTES

REPORTAGE Organisator gaat weer terug naar waar het ooit is begonnen: de Spartahal

Afscheid van vlooienmarkt Groenweghal

Op de vlooienmarkt in de Groenweghal in Schagen was het zondag weer een drukte van belang. Bezoekers zochten weer naar oude elpeeplaten, speelgoed, boeken en andere curiosa. Het was de laatste markt van het seizoen voor Organisatieburo De Lang en tevens de laatste in deze hal aan de Wilgenlaan.

Simone Bruin

Schagen ■ „Deze hal gaan ze slopen. Dus ik ga weer terug naar de Spartahal, daar zijn mijn ouders ooit begonnen”, vertelt organisator Niels de Lang (59). Daarnaast speelt hij met de gedachte om de Harenkarspelhal in Tuitjenhorn ook een keer op de lijst te zetten. „Maar we hebben nog geen programma voor het nieuwe seizoen.”

Volgens Niels is het vooral belangrijk dat een hal warm is en dat er een goede toegang is voor bezoekers en standhouders. Tanja Kooij (62) uit Zaandam staat vaker op markten en heeft vooral voor deze markt gekozen, omdat de standplek goedkoper is dan bij de concurrentie. „Hier kun

je voor een mooi bedrag staan”, vertelt Tanja. „Met een beetje winst ben ik tevreden. Mensen mogen ook zelf zeggen wat ze iets waard vinden, dat hoort bij een markt.” Zelfgemaakte sieraden en tweedehandskleding heeft ze uitgesteld op een kleedje en twee tafeltjes. „Het leuke van een markt is dat mensen met elkaar in gesprek komen. Ik ga vandaag moe en voldaan naar huis.”

Annemiek Verweel (57) uit Wieringerwaard is voor de tweede keer onderweg naar de auto met spulletjes. „Ik ben gek op kringlopen en markten”, vertelt ze. „Ik ben altijd op zoek naar juweeltjes. Al vind je nooit wat je eigenlijk zoekt”, lacht ze. Niet alleen houdt ze van oude spullen, ook de achterliggende gedachte vindt ze mooi. „Dat je spullen hergebruikt. En spullen in de winkel vind ik te duur”, vertelt Annemiek. „Mijn kinderen heb ik ook aangestoken, zij vonden het eerst vies, maar kopen nu ook tweedehands.”

Dubbeltje

Hoewel ze al een half jaar niet meer op de markt in de Groenweghal is geweest, omdat ze het aanbod vond tegenvallen, bevat het haar vandaag weer goed. „Je kan hier spullen echt voor een dubbeltje op de eerste rang krijgen. Vaak, als ik leuke mensen zie met een goede smaak, koop ik daar veel. Ik koop ook liever van mensen die hun eigen spullen verkopen dan van handelaren.”

Zoals moeder en dochter Bianca

(52) en Kim (25) Coppoolse uit Den Helder, zij verkopen vandaag samen hun spullen. „Ik ga verhuizen, dus het was tijd voor een opruiming”, vertelt Kim. „In Den Helder hebben we geen markten meer zoals deze.” In november hebben ze zich al aangemeld. „Elke maand hebben we een beetje uitgezocht en in mijn oude slaapkamer neergezet. Toen we het vanochtend in de auto deden, voelde het al opgeruimd”, vertelt Kim. „En door de dag heen zie je de kraam steeds leger worden.”

Ook de elpees die bij opa en oma van zolder komen, worden vandaag verkocht. „Geen idee of er krassen op zitten of niet”, vertelt Bianca. „En geen idee hoeveel we ervoor moeten vragen. De ABBA-platen zijn in ieder geval iets duurder.” De elpeeplaten die overblijven hoopt ze aan een van de andere standhouders

te kunnen verkopen, de andere spullen worden naar de kringloop gebracht. „We hebben ook een sneeuwbal gratis weggegeven aan een jongetje. Ondanks dat het maar vijftig cent was, mocht hij hem niet en hij keek heel sip. Anders brengen wij het toch maar naar de kringloop. Hij blij, wij blij”.

In oktober gaat het seizoen weer verder in de Spartahal, daar waar het voor familie De Lang ooit begonnen is in Schagen. De organisatie van de vlooienmarkten lag namelijk ooit in de handen van Niels' ouders, Peter (83) en Noor (82) de Lang. Zij nemen vandaag een kijkje op de laatste markt in de Groenweghal.

Fenomeen

Veertig jaar geleden kwam het stel met het idee voor een creativiteitsmarkt, waarmee ze zijn begonnen in Schoorl. „Het woord vlooienmarkt was toen nog niet uitgevonden.” Uiteindelijk zijn ze bij de Spartahal terechtgekomen en ontstond het fenomeen vlooienmarkt. En daarbij ontstond ook meer en meer concurrentie. „Het is zwaar geweest, maar we zijn doorgegaan.”

Concurrentie is ook de reden dat ze ooit zijn weggegaan uit de Spartahal. „Het is wel dichterbij het centrum”, vertelt Noor. Volgens Niels is het afwachten hoe de animo daar zal zijn.

Noor heeft zelf een broek aan en een ketting om die ze ooit eens op vlooienmarkten heeft gekocht. Ze heeft aan alle kanten van de markt

gestaan: organisatie, koper, maar ook als standhouder. „De mensen een plezier doen, dat vind ik heerlijk. Soms geef ik spullen liever weg”, vertelt Noor. „Daarom kwam je nooit met geld thuis”, lacht Peter. „Nu snap ik het.”

Volgens Noor zijn zij en haar man yin en yang. „Zij is het geheugen, ik ben de uitvoerder”, legt Peter uit. „Ze is echt een marktvrouw.” Noor: „Vlooienmarkten zijn voor allerlei soorten mensen. Het zijn ontdekkingsstochten, het is schatzoeken.”

Sjeu

Peter en Noor vertellen dat de markt vooral ook een heel sociaal gebeuren is, een soort ontmoetingsplek. „Je ontmoet en spreekt mensen. Na veertig jaar herkennen mensen mij nog steeds”, vertelt Peter. „Dat is ook wel de sjeu van een markt. Geld verdienen kan ook op een andere manier”, vindt Noor.

Ze vinden het geweldig dat Niels de markten nu organiseert. „Ik kon het kindje eerst niet loslaten. Maar hij is onze oudste zoon en hij kan veel. Wij hebben de toptijden gehad, er waren toen zoveel mensen”, vertelt Noor. Niels kan die tijden zich ook nog herinneren, die voor online en met meer kringloopwinkels. „Toen waren er twee kassa's open en stonden er lange rijen. Het was toen heel druk. Dat is nu niet meer, die tijden zijn voorbij.” Maar hij blijft optimistisch. „Vandaag is het redelijk druk ondanks het mooie weer. We blijven proberen.”

„
Ik ben altijd op
zoek naar
juweeltjes.
Al vind je nooit
wat je eigenlijk
zoekt